

Beste Vrienden van Kurukshetra,

In dit nieuwe jaar wensen we jullie in de eerste plaats een gelukkig en gezond 2019. We danken jullie ook voor de jarenlange trouwe steun en zijn trots dat daardoor zoveel tot stand is gekomen.

In december bezocht een Belgisch/ Nederlandse groep, waaronder ook bestuursleden, onze projecten in India. De toestand van de leprakolonies baarde ons zorgen. De weefgetouwen lagen stil, onze laatste bestelling was in afhandeling. Dit als gevolg van nieuwe belastingmaatregelen, waardoor de uitvoer van geweven producten te duur is geworden. De bewoners boven de 65 jaar werden daarom niet langer te werk gesteld. Een heel moeilijke beslissing, omdat arbeid de mensen met lepra juist hun waardigheid geeft.

We bezochten eerst KKM in Dehradun, waar we werden opgewacht door Pierre en Mrs. Manju Lawrence. Pierre zag er erg vermoeid, vermagerd en behoorlijk terneergeslagen uit. We bespraken de toekomst van de werking met hen.

Mrs. Manju is zeer betrokken en bracht allerlei plannen naar voor. Zo heeft ze creatieve ideeën om de materialen met opgedrukte motieven een nieuwe uitstraling te geven.

Ze leek ons een heel ondernemende dame, opgeleid als computer en software deskundige en bovendien een dochter van ouders met lepra. Als kind kwam ze dan ook in contact met Agnes Kunze (die de kolonies stichtte) en sinds twee jaar is zij secretaris van de "Agnes Kunze Society". Ze is getrouwd en heeft een dochtertje, Aditi.

Naast Manju is er ook nog Vilay Kumar, een technicus die in Abu Dabi werkt. Zijn betrokkenheid dateert uit de tijd dat hij, net als Pierre, zeer gefascineerd was door tennis. Ook zijn ouders waren lepralijders.

Bij KKM helpt hij vooral bij het oplossen van technische en onderhoudsproblemen.

Het was een uitgelezen kans voor Pierre om in deze twee mensen zijn opvolgers te zien, maar hij had bedenkingen rond de aanvaarding van Manju en Vilay door de gemeenschap van KKM.

Wij namen afscheid van hen met de afspraak elkaar nog een keer in Brahmपुरi te ontmoeten.

Ook in de tweede kolonie die we bezochten, Tara Parbath, waren er moeilijkheden..

Mensen werden er uit hun huizen verdreven en verschillende woningen zijn afgebroken. Ze zijn nu gehuisvest in nieuwe onderkomens iets verderop, waar ze echter nu heel dicht op elkaar wonen.

De watervoorziening is primitief en de waterleiding is bovendien beschadigd. De oude toegangsweg werd gebruikt door bouwondernemers, maar er is nu bedongen dat het nieuwe terrein een eigen weg met hek krijgt. De bewoners proberen zich zo goed mogelijk aan de nieuwe situatie aan te passen.

Het is steeds hartverwarmend om te zien hoe goedlachs en hartelijk de mensen zijn ondanks de buitengewoon moeilijke omstandigheden waarin zij leven. We koesteren veel bewondering voor hen.

Op 2 januari hadden we onze afspraak met Pierre in Brahmपुरi. Raju en Nirmala verwelkomden ons samen met hun twee dochters, die in Dehradun op kostschool zitten. De meisjes willen later in de verpleging of ziekenzorg gaan werken. Hun ouders zijn terecht heel trots op hen. Helaas was Pierre er niet omwille van gezondheidsproblemen.

Brahmपुरi kampte vorig jaar met problemen omtrent de huur van de grond, maar intussen heeft Sivananda ashram zich hiervoor garant gesteld. De ashram heeft een speciaal fonds voor leprapatiënten en draagt ook in het algemeen zorg voor de kolonie. Ze zijn geïnspireerd door swami Chidananda, die deze mensen een warm hart toedroeg.

Tijdens een speciale bestuursvergadering in de ashram werd Mrs. Mukti Dutta gevraagd om, samen met de swami's, deel uit te maken van het bestuur. Zij zal Pierre's taken in Brahmपुरi overnemen.

Mukti heeft vorige zomer een belangrijke rol gespeeld in verband met de perikelen in Brahmपुरi.

In het verleden hadden haar ouders veel contact met Agnes en Pierre. Mukti had opnieuw met Pierre contact opgenomen en hem aangeboden om te helpen. Als Indiase is het voor haar vaak gemakkelijker formele zaken te regelen. Ofschoon Pierre al 50 jaar werkzaam was in dat gebied, bleef hij voor vele officiële instanties een buitenlander.

In de kolonie van Brahmपुरi wonen nog 20 personen. De meeste zijn op leeftijd en worden liefdevol door de jongere mensen verzorgd.

We waren onder de indruk van de leegte en stilte, daar waar er vroeger zoveel bedrijvigheid heerste. De veranderingen zijn heel snel gegaan.

Pierre hebben we voor onze terugreis niet meer gezien.

De idee dat hij een paar dagen later is opgenomen in het ziekenhuis en daar op 12 januari is overleden, voelt heel vreemd en onwezenlijk aan.

Naast deze droeve tijding is er ook goed nieuws te melden. Pierre heeft nog op het laatste moment zijn opvolging geregeld en bepaald dat Mrs. Manju Lawrence en Mr. Vilay Kumar de juiste personen voor het invullen van zijn taken waren. Dit is op 2 februari in een Algemene Vergadering in Dehradun schriftelijk vastgelegd. Mrs Mukti Dutta zal zich eveneens blijven inzetten voor Brahmapuri.

Wij zijn heel opgelucht dat deze gedroomde regeling tot stand gekomen is.

Tot slotte danken wij jullie uitdrukkelijk voor alle steun die jullie, als vrienden van Kurukshetra, bij het ziekteproces en het overlijden van Pierre hebben betoond. Met name de positieve reacties op de financiële oproep uit India waren hartverwarmend.

Met vriendelijke groet,

Namens het bestuur van Kurukshetra

Lisbeth Liebermann